

شناسایی و معرفی سویه ایرانی پانتوآگلومرانس AKH25 با استفاده از توالی آن و بررسی قدرت تجزیه کنندگی مالونونیتریل آن

نرجس رمضانی‌پور، ارسطو بدوبی دلفارد^{*}، زهرا کرمی، عبدالحمید نمکی شوشتاری

کرمان، دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانشکده علوم، گروه زیست‌شناسی

تاریخ دریافت: ۹۳/۱۲/۱۸ تاریخ پذیرش: ۹۴/۳/۱۱

چکیده

مالونونیتریل ($\text{CH}_2(\text{CN})_2$)، یک ترکیب دی‌نیتریلی با ساختار خطی است که در تولید علف‌کشها، داروهای ضد سرطان و رنگها، mineral MM1 ( ) مورد استفاده قرار می‌گیرد. در مطالعه حاضر، باکتریهای هیدرولیز کننده مالونونیتریل با استفاده از محیط کشت (salts medium) حاوی ۱ درصد مالونونیتریل از نمونه فاضلاب جمع آوری شده و به دو روش بیوشیمیایی و مولکولی شناسایی شدند. برای این منظور ابتدا میزان هیدرولیز مالونونیتریل توسط سویه‌های جدا شده با روش رنگ سنجی تعیین شد. سویه‌ای که دارای بیشترین قدرت هیدرولیز مالونونیتریل بود، انتخاب گردید و با استفاده از روش PCR و پرایمرهای طراحی شده، ژن 16S rRNA آن تکثیر و تعیین توالی گردید. مقایسه توالی به دست آمده (KM229757) با سایر تواليهای ثبت شده در بانک ژنی نشان داد سویه جداسازی شده (AKH25) مربوط به پانتوآگلومرانس از خانواده انترباکتریا است. در مطالعه دیگر، منحنی رشد و میزان آمونیاک آزاد شده در حضور غلاظتها مختلف مالونونیتریل رسم گردید. نتایج نشان داد این سویه، دارای بالاترین فعالیت تجزیه مالونونیتریل به میزان ۱/۴۸ و ۲/۳۳ میلی‌مولار آمونیاک تولیدی در حضور غلاظتهاي ۲ و ۵ میلی‌مولار مالونونیتریل در ۲۱ ساعت پس از انکوباسیون در فاز سکون منحنی رشد بود. بر اساس این تحقیق، سویه ایرانی پانتوآگلومرانس AKH25 می‌تواند کاندید مناسبی برای حذف مالونونیتریل از محیط‌های آلوده مورد استفاده قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: جداسازی، مالونونیتریل، پانتوآگلومرانس، دی‌نیتریل

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۳۴۳۳۲۲۰۳۲، پست الکترونیکی: badoei@uk.ac.ir

مقدمه

توسعه روز افزون کارخانه‌ها و صنایع شیمیایی متعدد، باعث تولید و مصرف ترکیبات شیمیایی مختلف شده است که پیامد آن تهدید جهانی برای محیط زیست می‌باشد(۴). نیتریلها و مشتقان آنها با ساختار کلی $\text{R}-\text{C}\equiv\text{N}$ به طور وسیعی در تولید انواع حلالها، پلاستیکها، حشره کشها، علف‌کشها، رنگها، مواد دارویی، پلیمرها و ... استفاده می‌شوند (۸ و ۲۶). علاوه بر فاضلاب خانگی، شهری و پساب کشاورزی از جمله صنایعی که خروجی فاضلاب آنها محتوى ترکیبات نیتریل است می‌توان به صنایع دست‌کاری فلزات، استخراج معدن و ... اشاره کرد(۶). مالونونیتریل

بالای تولید آنزیم می‌تواند راهی مؤثر و کارآ برای حذف یا تبدیل نیتریلهای با سمیت بالا از محیط‌زیست می‌باشد^(۱)). در این راستا، جداسازی و غربالگری آنزیمهای جدید با خصوصیات مؤثر و بهینه از میکرووارگانیسم‌ها به عنوان اولين مرحله در مسیر تحقیق و توسعه محصولات آنزیمی بررسی شده و باکتریهای متنوعی جداسازی و بررسی شدن^(۲)). تاکنون گزارشات محدودی از جداسازی و فعالیت باکتریهای هیدرولیز کننده دی‌نیتریل‌های آلیاتیک به ویژه مالونونیتریل منتشر شده است که می‌توان به *Bacillus RAPc8* (*Pyrococcus abyssi*)^(۲۵) و *Bacillus J231*^(۲۶) با سوبسترای مالونونیتریل، فعالیت ۱۷ درصدی *Burkholderia cenocepacia* هیدرولیز مالونونیتریل سویه^(۲۷) و فعالیت آنزیمی باکتری *Bacillus Pallidus* روی دو سوبسترای گلوتارونیتریل و آدیپونیتریل در مقایسه با سوبسترای کنترل بنزوونیتریل با مقادیر ۱۰ و ۱۴ درصد اشاره نمود^(۳)). ترکیب نیتریل به عنوان یک منبع کربن و یا انرژی در این باکتریها مورد استفاده قرار می‌گیرد و در نهایت به کربوکسیلیک اسید و آمونیاک تبدیل می‌شود^(۸). از آنجایی که بهترین روش برای حذف مالونونیتریل از محیط زیست، استفاده از باکتریهای تجزیه-کننده این ترکیب است. در این تحقیق یک باکتری ایرانی با توانایی حذف مالونونیتریل از فاضلاب شهری کرمان جداسازی گردید. سپس این سویه (AKH25) با استفاده از ژن *rRNA 16S* شناسایی و پتانسیل حذف مالونونیتریل آن مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روشها

تهیه نمونه، جداسازی و شناسایی باکتریهای هیدرولیز کننده مالونونیتریل: نمونه‌های حاوی باکتری از محل فاضلاب شهر کرمان تهیه گردید. جداسازی باکتریهای هیدرولیز کننده مالونونیتریل به روش غنی‌سازی در محیط حاوی سوبسترای اختصاصی صورت گرفت. برای این منظور از محیط حداقل نمکهای معدنی (MM1) به همراه

این گاز در زمان ۸ سال دفاع مقدس کشور ایران، از جمله سلاحهای شیمیایی-جنگی کشور عراق بود که برای اولين بار در عملیات رمضان نقش بازدارندگی به خود گرفت و نیروهای ایران را از دستیابی به اهداف عملیاتی بازداشت^(۱۵)). در بی این واقعه، روزنامه لس آنجلس تایمز چاپ امریکا نوشت: در تابستان سال ۱۹۸۲ میلادی (۱۳۶۱ ه. ش.)، هنگامی که نیروهای ایرانی به نزدیکی سربازان عراقی رسیدند، دشمن از عامل سی اس که به عنوان گاز اشک آور شناخته می‌شود، استفاده کرد^(۱۵). این ماده با تأثیر بر DNA سلول می‌تواند سبب عوارض دیررس و تغییرات کارسینوژنیک و سرطان‌زاپی در انسان شده و همچنین به دلیل نیمه عمر طولانی با شسته شدن توسط آب باران و سرازیر شدن به مزارع که از آبهای سطحی استفاده می‌کنند، سبب بروز عوارض زیست محیطی گردد^(۱۵). به طوری که، مالونونیتریل و مشتقات آن پس از رهاسازی در محیط زیست اثرات مضری مانند کاهش رشد موجودات زنده، کاهش مقاومت در برابر بیماریها، مرگ و میر موجودات، افزایش جهش‌های ژنتیکی و سرطان را ایجاد می‌کنند^(۱۴). این ترکیبات در بدن انسان بلافضله در اثر متابولیسم کبدی به ماده سمی سیانید تبدیل شده و منجر به ایجاد مسائل جدی در بحث سلامت فردی می‌شوند^(۲۷). از جمله راهکارها برای حذف یا تبدیل ترکیبات نیتریل به ترکیبات اسیدی یا آمیدی بی خطر می‌توان به هیدرولیز شیمیایی و آنزیمی اشاره نمود. پیوند نیتریل در ترکیبات نیتریل دار بسیار پایدار می‌باشد، این امر سبب می‌شود تا هیدرولیز شیمیایی آنها نیازمند شرایط سخت اسیدی (۶ مولار اسید کلردریک) یا بازی (۲ مولار سدیم هیدروکسید) و دمای واکنشی بالا باشد^(۲۳). علاوه بر آن تولید محصولات جانبی مانند اسید سیانیدریک سمی و مقادیر بالای نمک و ... می‌تواند مشکلات فراوانی به وجود آورد^(۲۳). با توجه به این معایب، تجزیه به روش میکروبی-آنزیمی با داشتن مزایایی مانند امکان کنترل فیزیولوژیکی و فیزیکوشیمیایی، تنوع آنزیمی و مقادیر

شناسایی مولکولی باکتری با تکثیر قسمتی از ژن 16S rRNA توسط پرایمرهای ۵'-Forward با $T_m=53.7^{\circ}\text{C}$ و ۳'-Reverse با $T_m=53.4^{\circ}\text{C}$ انجام شد. واکنش زنجیره‌ای پلیمراز (PCR)، در حجم نهایی ۲۵ میکرولیتر شامل ۲ میکرولیتر DNA الگو (۱۰ mM)، ۰/۵ میکرولیتر از هر پرایمر (پیکومول)، ۲ میکرولیتر dNTP (۱۰ mM)، ۱ میکرولیتر (۵۰ mM) MgCl₂ ۰/۲ میکرولیتر بافر PCR (10X)، ۵u/ml Taq DNA Polymerase خریداری شده از شرکت سیناژن و ۱۶/۳ میکرولیتر آب مقطور دیونیزه با برنامه ذیل انجام شد. (۱) دمای اولیه ۹۴ درجه سانتی‌گراد، ۴۵ ثانیه، (۲) ۵۲ درجه سانتی‌گراد، ۴۵ ثانیه، (۳) ۷۲ درجه سانتی‌گراد، ۹۰ ثانیه، (۴) برای تکثیر نهایی ۷۲ درجه سانتی‌گراد، برای مدت ۸ دقیقه. محصول PCR پس از الکتروفورز ژل آگارز ۱ درصد با استفاده از کیت استخراج DNA خالص‌سازی شد. سپس توالی DNA با استفاده از توالی‌یاب DNA توسط شرکت بیونیر (کره) تعیین شد. شباهت توالی نوکلئوتیدهای ژن 16S سویه هیدرولیز کننده به کمک نرم‌افزار BLAST با توالی‌های ثبت شده در پایگاه اطلاعاتی ژنوم Gene Bank مقایسه شد(۱۶). به این ترتیب نزدیکترین سویه‌ها با تراویف 16S rRNA با سویه تعیین شد. همچنین، توالی به دست آمده در این پژوهش در بانک ژنی NCBI ثبت و شماره دستیابی ژنی مربوطه دریافت شد. درخت فیلوزنی توالی سویه با توالی حاصل از جستجو در پایگاه اطلاعاتی Gene Bank به کمک نرم‌افزار MEGA4 با روش neighbour joining رسم شد(۲۴).

سنجهش فعالیت آنزیمی: فعالیت آنزیم بر اساس مقدار آمونیاک تولیدی با استفاده از روش فنل-هیپوکلریت ارائه شده توسط فاست و اسکات سنجیده شد(۹). بر اساس این روش به مقدار ۱۰۰ میکرولیتر محلول حاوی آنزیم، ۱۰۰ میکرولیتر مالونونیتریل ۲۵ میلی‌مolar و ۲۰۰ میکرولیتر بافر

یک درصد مالونونیتریل به عنوان منبع کربن و انرژی استفاده شد(۲۲). محیط حداقل نمکهای معدنی (pH ۷) حاوی ترکیبات: ۶/۸ گرم دی‌پتاسیم هیدروژن فسفات، ۱/۲ گرم پتاسیم دی هیدروژن فسفات، ۰/۱ گرم سولفات منگنز، ۰/۱ گرم سولفات منگنز، ۰/۰۶ گرم سدیم مولیبدات در ۱/۰ گرم سولفات آهن و ۰/۰۰۶ گرم سدیم مولیبدات در یک لیتر آب مقطور بود. میزان ۵ میلی‌لیتر از نمونه‌های آب درون این محیط جهت غنی‌سازی اولیه تلقیح شد و روی شیکر-انکوباتور با ۱۶۰ rpm و دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفت. پس از گذشت یک هفته، ۵ میلی‌لیتر از محیط برداشته شد و به محیط حداقل نمکهای معدنی جدید انتقال یافت. این عمل تا ۳ پاساژ ادامه یافت تا اینکه کدورت به دست آمده ناشی از رشد باکتریها باشد و آلدگی ترکیبات دیگر در نمونه کاهش یابد. از پاساژ نهایی میزان ۱۰۰ میکرولیتر بر روی محیط کشت جامد نمکهای معدنی منتقل گردید. پس از رشد، باکتریها به صورت تک کلنی جداسازی و به محیط حداقل نمکهای معدنی جدید انتقال یافتند. باکتریهایی که در مراحل قبلی جداسازی شده بودند، در پلیتھای حاوی محیط حداقل نمکهای معدنی، ۱۰۰ میکرولیتر مالونونیتریل و ۰/۰۲ درصد فنل رد به عنوان شناساگر کشت داده شده و سپس در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴-۴۸ ساعت گرم‌آگذاری شدند. پس از سه دوره کشت از میان سویه‌های با فعالیت هیدرولیز مالونونیتریل، سویه‌ای که بیشترین هاله و میزان شدت رنگ در محیط جامد و مایع حاوی سویسترا و فنل رد، بود به عنوان سویه برتر مولد آنزیم تجزیه کننده مالونونیتریل جهت مطالعات بعدی انتخاب شد. با استفاده از برخی آزمونهای میکروبی و بیوشیمیایی مانند رنگ‌آمیزی گرم، شکل میکروسکوپی، آزمون حرکت، تولید اندول، تولید سولفید هیدروژن، احیای نیترات، آزمایش وژر-پروسکوئر، هیدرولیز ژلاتین، شناسایی اولیه باکتری برتر هیدرولیز کننده مالونونیتریل انجام گرفت(۱۷).

میلی‌مولار مالونونیتریل در دمای ۳۰ درجه سانتی گراد و دور ۱۶۰ کشت داده شد. میزان آمونیاک آزاد شده حاصل از تجزیه مالونونیتریل طبق روش ذکر شده اندازه گیری شد. علاوه بر این، منحنی رشد سویه مورد نظر در غلظت‌های ۲ و ۵ میلی‌مولار مالونونیتریل نیز به روش کدورت سنجری به وسیله دستگاه اسپکتروفتومتر در طول موج ۶۰۰ نانومتر در فاصله‌های زمانی مشخص ۰ تا ۳۶ ساعت پس از انکوباسیون رسم شد.

نتایج

جداسازی باکتریهای هیدرولیز کننده مالونونیتریل: جداسازی باکتریهای هیدرولیز کننده مالونونیتریل با غنی‌سازی نمونه‌های فاضلاب در محیط کشت حداقل نمکهای معدنی (MM1) حاوی یک درصد مالونونیتریل انجام شد. پس از رشد، تعداد ۴ سویه با توانایی استفاده از مالونونیتریل به عنوان تنها منبع کربن و نیتروژن روی محیط کشت حاوی مالونونیتریل و فنل رد، جداسازی و خالص‌سازی شد. از میان ۴ سویه جدا شده، سویه AKH25 با ایجاد بیشترین هاله و شدت رنگ صورتی در محیط جامد و مایع حاوی فنل رد برای ادامه مطالعات انتخاب گردید. نتایج حاصل از تجزیه مالونونیتریل و تغییر رنگ فنل رد در شکل ۱ نشان داده شد. این نتایج نشان داد که تجزیه مالونونیتریل از ۳ ساعت پس از انکوباسیون شروع و به تدریج افزایش یافته است به طوری که در ۱۵ ساعت پس از انکوباسیون بیشترین فعالیت تجزیه کنندگی مشاهده گردید.

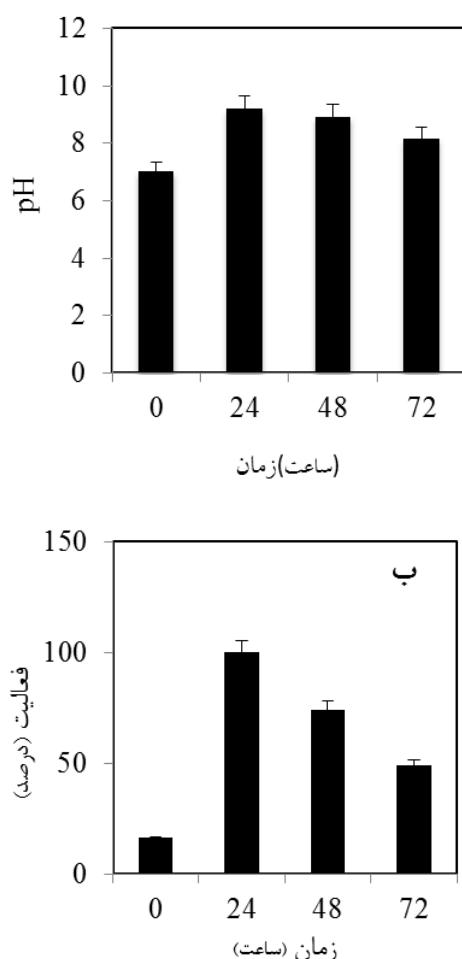
فسفات ۵۰ میلی‌مولار با pH ۷ اضافه شد. مخلوط حاصل به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۳۰ درجه سانتی گراد گرمگذاری شد. پس از آن مقدار ۴۰۰ میکرولیتر محلول A (فنل ۰/۵۹ مولار و سدیم نیتروپرساید ۱ میلی‌مولار) و ۴۰۰ میکرولیتر محلول B (سدیم هیپوکلریت ۱/۱ مولار و سدیم هیدروکسید ۲ مولار) به آن اضافه شد. پس از پدیدار شدن رنگ آبی مقدار جذب نمونه‌ها در طول موج ۶۰۰ نانومتر توسط دستگاه اسپکتروفتومتر (مرئی-فرابخش) خوانده شد. در تمامی واکنشها از محلول شاهدی که در آن آنزیم پس از انکوباسیون مخلوط واکنش به آن اضافه شده بود استفاده گردید. بر این اساس، یک واحد فعالیت آنزیم عبارت است از مقدار آنزیمی که قادر است ۱ میکرومول آمونیاک به ازای ۱ دقیقه تحت شرایط استاندارد واکنش آزاد نماید. آزمایشات ۳ بار تکرار و منحنی استاندارد توسط آمونیوم کلراید رسم شد (۲۱).

بررسی میزان هیدرولیز مالونونیتریل و تغییرات pH در طی زمان: سویه باکتریایی مورد نظر در حضور غلظت یک درصد مالونونیتریل در دمای ۳۰ درجه سانتی گراد و دور ۱۶۰ کشت داده شد. میزان تغییرات pH و تولید آمونیاک ناشی از فعالیت آنزیم در مدت زمان ۰، ۲۴، ۴۸، ۷۲ ساعت انکوباسیون و همچنین تجزیه مالونونیتریل در حضور و عدم حضور سوبسترا در مدت زمان ۰ و ۷۲ ساعت، با روش گفته شده مورد بررسی قرار گرفت (۲۲).

منحنی رشد و هیدرولیز مالونونیتریل توسط سویه مورد نظر: سویه باکتریایی مورد نظر در حضور غلظت‌های ۲ و ۵

شکل ۱- روند تغییر رنگ محیط مایع حاوی فنل رد و مالونونیتریل از زرد به صورتی توسط باکتری پانتو آگکلورمرانس AKH25 درون میکرولیت در بازه زمانی ۰ تا ۱۵ ساعت پس از رشد

شکل ۲- بررسی میزان تجزیه مالونونیتریل در طی زمان ۷۲ ساعت.
الف) تغییرات pH، ب) میزان آمونیاک تولیدی.

نتایج نشان داد که این سویه باکتریایی در این مدت، ۱/۴۸ میلی مolar آمونیاک را از تجزیه ۲ میلی مolar مالونونیتریل تولید کرد (شکل ۲-الف). علاوه بر این میزان تولید آمونیاک از تجزیه ۵ میلی مolar مالونونیتریل در همین زمان حدود ۳/۳۳ میلی مolar بود (شکل ۲-ب). پس از این مدت با کاهش یافتن میزان رشد باکتری، میزان تجزیه و تولید آمونیاک نیز کاهش یافت.

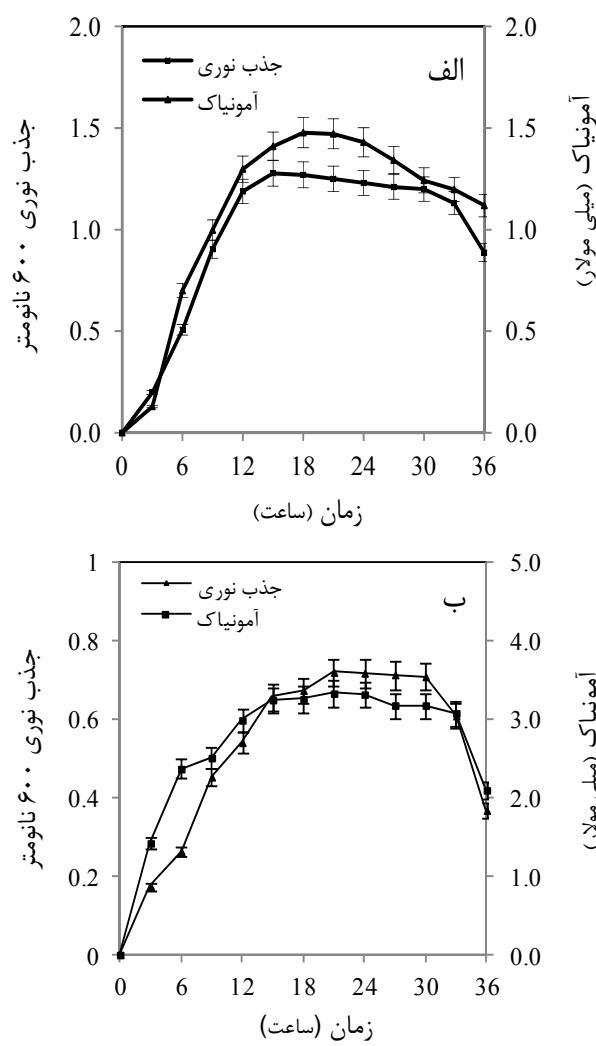
شناسایی بیوشیمیایی: برای شناسایی سویه موردنظر، خصوصیات فوتیپیکی و برخی آزمونهای بیوشیمیایی-میکروبی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که این

بررسی میزان هیدرولیز مالونونیتریل و تغییرات pH در طی زمان: نتایج تغییرات pH و آمونیاک تولید شده حاصل از فعالیت آنزیمی سویه پانتوآگلومرنس AKH25 در زمانهای مختلف انکوباسیون در شکل ۲ نشان داده شد. نتایج نشان داد زمان بهینه فعالیت هیدرولازی، ۲۴ ساعت پس از انکوباسیون بود (شکل ۲-الف). علاوه براین، نتایج خاطر نشان می‌سازد که میزان تغییرات pH محیط با میزان فعالیت آنزیم و تجزیه مالونونیتریل نیز رابطه مستقیم دارد به طوری که بیشترین میزان تغییر pH ناشی از آزادسازی آمونیاک پس از ۲۴ ساعت انکوباسیون مشاهده گردید. به این ترتیب در اثر تجمع آمونیاک در محیط، pH خشی اولیه به سمت قلایابی شدن پیش رفت و در زمان ۲۴ ساعت پس از انکوباسیون به بالاترین حد خود رسید و پس از آن به تدریج کاهش یافت (شکل ۲-ب).

نتایج حاصل از منحنی رشد و تجزیه مالونونیتریل (غلاظتهای ۲ و ۵ میلی مolar) توسط سویه ۵ میلی مolar AKH25 در بازه زمانی ۳۶ ساعت در شکل ۲ نشان داده شد. در این آزمایش سویه ۵ میلی مolar AKH25 در محیط اختصاصی MM مالونونیتریل در دمای ۳۰ درجه سانتیگراد و دور rpm ۱۶۰ کشت داده شد. سپس هر ۳ ساعت یکبار میزان جذب در طول موج ۶۰۰ نانومتر اندازه گیری گردید که معیاری از رشد باکتری بود. نتایج نشان داد که باکتری دارای فاز تأخیر تقریبی حدود ۲ ساعت بوده و پس از آن در بازه زمانی حدود ۱۲-۳ ساعت، در فاز لگاریتمی قرار داشت. بعد از ۱۲ ساعت انکوباسیون فاز سکون شروع شده و باکتری در حدود ۲۷ ساعت بعد از کشت وارد فاز مرگ شد. مقایسه نمودارهای حاصل از فعالیت آنزیمی تجزیه غلاظتهای ۲ و ۵ میلی مolar مالونونیتریل نشان داد که این باکتری در زمان تقریبی ۲۱ ساعت رشد دارای بیشترین میزان فعالیت آنزیمی بود. از این رو، میزان آمونیاک آزاد شده ناشی از تجزیه مالونونیتریل در این زمان بیشترین مقدار بود.

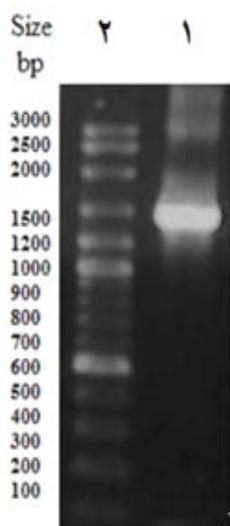
سویه از جمله باکتریهای گرم منفی، دارای پیگمان و از جنس پانتوآ بود (جدول ۱).
جدول ۱- نتایج آزمونهای بیوشیمیایی- میکروبی باکتری پانتوآکلومرانس AKH25

نتیجه	خصوصیات سویه
منفی	واکنش گرم
باسیلوس	شكل باکتری
زرد رنگ	پیگمان
-	تولید اندول
-	اوره آز
+	حرکت
+	احیا نیترات
+	واکنش VP
+	هیدرولیز ژلاتین
+	رشد در ۴ درجه سانتی گراد

شکل ۳- منحنی رشد و فعالیت هیدرولیز مالونونیتریل در بازه زمانی ۳۶ ساعت در دو غلظت مختلف آمونیاک. الف) غلظت ۲ میلی مولار، ب) غلظت ۵ میلی مولار.

نوكلئوتیدی آن ۹۹ درصد بود. توالی نوكلئوتیدی ارائه شده در بانک ژنی NCBI با شماره دسترسی KM229757 ثبت و در دسترس است.

شکل ۴. محصول PCR ژن 16S rRNA ۱۶ سویه پاتوآگلومرانس (چاهک شماره ۱) و DNA مارکر (چاهک شماره ۲).

شناسایی با استفاده 16S rRNA: تعیین گونه باکتریایی با استفاده از اطلاعات حاصل از توالی ژن 16S rRNA ۱۶ انجام شد. توالی ژن 16S rRNA دارای بخش‌های حفاظت شده و غیر حفاظت شده می‌باشد که از اطلاعات مربوط به این بخشها برای شناسایی گونه‌های باکتریایی استفاده می‌شود. برای تهیه DNA ژنومی باکتری، از کیت استخراج سیناژن استفاده شد و DNA تکثیر یافته با استفاده از PCR پس از مشاهده روی ژل آگارز ۱ درصد (شکل ۴) توسط کیت تخلیص DNA از شرکت سیناژن تخلیص و برای تعیین توالی به شرکت بیونیر (کره) ارسال شد. درخت فیلوزنیک با استفاده از نرم‌افزار MEGA4 رسم گردید (شکل ۵). مقایسه توالی ژن 16S rRNA ۱۶ سویه باکتریایی با ۱۳ گونه نزدیک از نظر توالی ژن مورد نظر موجود در NCBI نیز در جدول ۲ آورده شد. نتایج حاصل از تطبیق توالی و درخت فیلوزنیکی نشان دادند که گونه فوق به *Pantoea agglomerans* نزدیک و میزان شیاهت

جدول ۲- مقایسه توالی نوكلئوتیدی ژن 16S rRNA با سایر گونه‌های موجود در NCBI

No.	Strain	AC. Number	Reference	Identify (%)
1	<i>Pantoea agglomerans</i> AKH25	KM229757	This study	
2	<i>Pantoea agglomerans</i> T224	KC764985.1	You, C, and et al. 2013.	99
3	<i>Pantoea agglomerans</i> WAB1924	AM184263.1	Abraham, WR, and et al. 2006.	99
4	<i>Pantoea agglomerans</i> WAB1925	AM184264.1	Abraham, WR, and et al. 2006.	99
5	<i>Pantoea agglomerans</i> CC-88166	AY315450.1	Young, CC, and et al. 2003.	99
6	<i>Enterobacter cloacae</i> GAQ7	JX827461.1	Avila-Quezada, GD, and et al. 2012.	99
7	<i>Enterobacter cancerogenus</i> cifa chp29	KC895920.1	Tripathy, S, and et al. 2013.	99
8	<i>Enterobacter cloacae</i> BB08-2	KJ574404.1	Nataprawira, S, and et al. 2014.	99
9	<i>Enterobacter cloacae</i> ZL1103	KJ541760.1	Hao, Y, and et al. 2014.	99
10	<i>Enterobacteriaceae</i> bacterium M406	AB461749.1	Okubo, T, and et al. 2009(17).	99
11	<i>Enterobacter cloacae</i> NBRC13536	AB680427.1	Nakagawa, Y, and et al. 2011.	99
12	<i>Enterobacter cloacae</i> BC11-4	KJ616368.1	Putra, AE, and et al. 2014.	97
13	<i>Enterobacter cloacae</i> XA-2	EU884395.1	Song, L, and et al. 2008.	99
14	<i>Leclercia adecarboxylata</i> A-X9A	KJ806343.1	Liang, J, and et al. 2014.	99

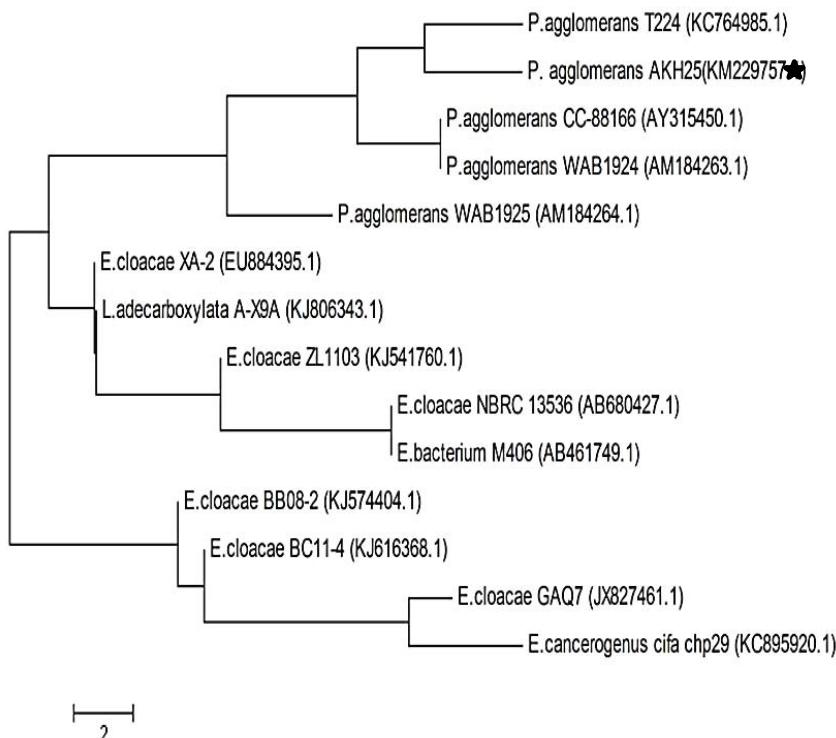
و شناسایی گردید. فلز رد در pH اسیدی زرد رنگ و در pH قلیایی صورتی رنگ می‌شود. آمونیاک، محصول اصلی هیدرولیز ترکیبات نیتریلی است. اگر باکتری قادر به هیدرولیز مالونونیتریل باشد با انجام این فرآیند، آمونیاک در

بحث

در مطالعه حاضر، سویه باکتریایی پاتوآگلومرانس با فعالیت قابل توجه تجزیه مالونونیتریل جداسازی AKH25

محیط تجمع یافته که منجر به قلیابی‌شدن و تغییر رنگ

معرف فلر از زرد به صورتی می‌شود(۲۵).

شکل ۵- درخت فیلوجنی سویه پانتر آگلومرنس AKH25 رسم شده به روش neighbour joining و با استفاده از معیار Boot strap

آمونیاک نیز به عنوان منيع کربن و انرژی استفاده کرده و به رشد خود ادامه می‌دهد. پس از گذشت زمان و تجمع آمونیاک اضافی در محیط، به دلیل اثر مهاری بر رشد باکتری، فاز سکون منحنی رشد آغاز و pH محیط با عدم تولید آمونیاک افزایش نیافته و ثابت می‌ماند(۲۵).

بررسی فعالیت آنزیمی باکتری جداسازی شده نیز نشان داد که تجزیه مالونونیتریل از ۳ ساعت پس از انکوباسیون شروع شده و به تدریج افزایش می‌یابد و تا ۱۵ ساعت پس از انکوباسیون به بیشترین میزان تجزیه می‌رسد. در پژوهشی که در سال ۲۰۰۵ روی نیتریلаз *Pyrococcus abyssi* انجام گردید، مشخص شد که این آنزیم تمایل به هیدرولیز سوبستراهاي دی‌نیتریل آلیاتیک داشته و در میان آنها، مالونونیتریل با مقدار K_m ۳/۴۸ میلی‌مولار، بهترین

نتایج خاطرنشان می‌سازد که بیشترین میزان قلیابی‌شدن pH محیط ناشی از آزادسازی آمونیاک، پس از ۲۴ ساعت انکوباسیون مشاهده می‌شود. علاوه بر این، میزان تغییرات pH محیط با میزان تجزیه مالونونیتریل نیز رابطه مستقیم دارد. سانتاشکومار و همکاران در ۲۰۱۰ گزارش کردند که هیدرولیز استونیتریل موجود در محیط به وسیله باکتری *Paracoccus sp. SKG* موجب تولید آمونیاک و افزایش pH محیط از ۷ به ۹/۲ می‌شود و پس از آن به تدریج کاهش ویا ثابت می‌ماند (۲۲). آنها بر، اثربدار بودن رشد باکتری و ایجاد این تغییرات اشاره کرده و نشان دادند که در فاز نمایی رشد، باکتری با مصرف سوبسترای نیتریلی به تدریج غلظت آن را در محیط کاهش داده و از طرفی میزان آمونیاک و محصول را افزایش می‌دهد. علاوه بر آن، در این مرحله، باکتری از محصول تولیدی حاصل از هیدرولیز و

وانگ و همکاران در طی ۲۰۱۳ در بررسی اختصاصی سوبستراپی آنزیم نیتریلاز سویه *Burkholderia cenocepacia* J231 در مقایسه با سوبستراپی کنترل فنیل-استونینیتریل، فعالیت ۱۷ درصدی هیدرولیز مالونونیتریل در کنار هیدرولیز ۷۸ درصدی و ۵ درصدی دی‌نیتریلهای فومارونیتریل و سوکسینونیتریل گزارش دادند(۲۵). در پژوهشی که در سال ۲۰۰۳ روی فعالیت آنزیمی سویه سیانوپاکتریا PCC6803 انجام شد، فعالیت ۵ درصدی نیتریلاز در حضور سوبستراهای دی‌نیتریل به خصوص مالونونیتریل در مقایسه با کنترل بنزوئینیتریل مشاهده گردید(۱۳). در پایان خاطر نشان می‌سازد، تاکنون از جنس پانتوآ به عنوان باکتری هیدرولیز کننده ترکیبات دی‌نیتریل به ویژه مالونونیتریل گزارشی منتشر نشده است.

نتیجه‌گیری

با توجه به مصرف روزافزون محصولات مالونونیتریل و مشتقات آن، رهاسازی این ترکیبات در محیط زیست تأثیر منفی بر سلامت انسان و موجودات زنده دارد. تجزیه زیستی توسط میکروارگانیسم‌ها به عنوان یک راهکار مؤثر در حذف این آلاینده‌ها مطرح می‌باشد. بنابراین پانتوآ آگلومرانس سویه AKH25 می‌تواند برای هیدرولیز مالونونیتریل در مراحل تصفیه فاضلاب شهری و پاکسازی محیط زیست مورد استفاده قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان این مقاله از معاونت پژوهشی دانشگاه شهید باهنر کرمان کمال تشکر و قدردانی را دارند.

سوبستراپی هیدرولیزی است. همچنین اثر مهاری این سوبستراپی در غلظتهاهای بالاتر از ۱۲ میلی‌مولار نیز مشاهده گردید(۱۸). علی‌رغم پژوهش‌های گسترده‌ای که در مورد هیدرولیز ترکیبات مختلف نیتریلی صورت گرفته است، گزارشات محدودی به بررسی هیدرولیز ترکیبات دی‌نیتریلی مانند مالونونیتریل، سوکسینونیتریل، گلوتارونیتریل، آدیپونیتریل و ... به وسیله سویه‌های مختلف باکتریایی منتشر شده است(۲۰). از جمله باکتری‌های تجزیه‌کننده *Burkholderia cenocepacia* مالونونیتریل می‌توان به *Rhodococcus rhodochrous* 21197 و *J2315* نمود(۷).

سویه پانتوآ آگلومرانس AKH25 قادر است پس از ۲۱ ساعت انکوباسون میزان ۷۴ درصد از مالونونیتریل اولیه (۲ میلی‌مولار) را تجزیه کرده و آمونیاک تولید کند. علاوه بر این، در صورتی که میزان مالونونیتریل اولیه ۵ میلی‌مولار باشد این سویه قادر است در همین شرایط میزان ۶۷ درصد آن را تجزیه کند. کمتر شدن درصد تجزیه احتمالاً به خاطر سمی بودن ترکیب و ممانعت از رشد بیشتر باکتری می‌باشد(۲۵). گاوگان و همکاران در ۱۹۹۹، جداسازی باکتری گرم منفی Acidovorax facilis 72W با توانایی طیف گسترده هیدرولیز دی‌نیتریلهای از جمله مالونونیتریل را گزارش دادند(۱۱). در این پژوهش، میزان تبدیل سوبستراپی مالونونیتریل، گلوتارونیتریل و سوکسینونیتریل به ازای میلی‌گرم وزن تر بر حسب میکرومول بر دقیقه بترتیب ۰/۱۴۴، ۰/۰۹ و ۰/۰۸ گزارش شد(۱۱). در میان باکتریهای گرم مثبت، فعالیت هیدرولیزی مالونونیتریل توسط *Bacillus RAPc8* به میزان ۷ درصد در مقایسه با سوبستراپی استونینیتریل گزارش شد(۲۷).

منابع

- ۱- شهباز محمدی، ح. و امیدی نیا، ا. ۱۳۸۷. جداسازی، غربالگری و تعیین خصوصیات آنزیمی میکروارگانیسم‌های تولید کننده

آمینواسید دهیدروژنازها از نمونه‌های خاک ایران. مجله زیست‌شناسی ایران. جلد ۲۱، شماره ۱، ص ۹۴-۱۰۴.

- آکالائین پروتئاز مقاوم به حرارت در سامانه‌های دوفازی آبی. مجله زیست‌شناسی ایران. جلد ۲۳، شماره ۳، ص ۳۷۶.
- 3- Almatawah, Q.A., Cramp, R. and Cowan, D.A. 1999. Characterization of an inducible nitrilase from a thermophilic *bacillus*. *Extremophiles*. 3(4): 283-2891.
  - 4- Annadaria, G., Juang, R. and Lee, D. 2002. Microbiological degradation of phenol using mixed liquors of *Pseudomonas Putida* and actived sludge. *Waste. Management*. 22 (7): 703-710.
  - 5- Ballantyne, B. 2006. Medical Management of the Traumatic Consequences of Civil Unrest Incidents. *Toxicol. Rev.* 25(3): 155-197.
  - 6- Banerjee, A., Sharma, R. and Banerjee, U.C. 2002. The nitrile degrading enzymes: current status and future prospects. *Appl. Microbiol. Biotechnol.* 60 (1): 33-44.
  - 7- Chen, J., Zheng, R.C., Zheng, Y.G. and Shen, Y.C. 2009. Microbial transformation of nitriles to high-value acids or amides. *Biotechnol. In. China*. 133(1): 33-77.
  - 8- Fang, S., An, X., Liu, H., Cheng, Y., Hou, N., Feng, L. and Li, C. 2015. Enzymatic degradation of aliphatic nitriles by *Rhodococcus rhodochrous* BX2, a versatile nitrile-degrading bacterium. *Bioresour. Technol.* 185(1): 28-34.
  - 9- Fawcett, J.K. and Scott, J.E. 1960. A rapid and precise method for the determination of urea. *J. Clin. Pathol.* 13 (2): 156-159.
  - 10- Fraunfelde, F. T. 2000. Is CS gas dangerous? *B. M. J.* 320 (7233): 458-459.
  - 11- Gavagan, J.E., DiCosimo, R., Eisenberg, A., Fager, S.K., Folsom, P.W. and Hann, E.C. 1999. A Gram-negative bacterium producing a heat-stable nitrilase highly active on aliphatic nitriles. *Appl. Microbiol. Biotechnol.* 52 (5): 654-659.
  - 12- Hart, J. 2009. Background to selected environmental and human health effects of chemical warfare agents. In *Environmental Consequences of War and Aftermath*. Springer Berlin Heidelberg.1-19.
  - 13- Heinemann, U., Engels, D., Bürger, S., Kiziak, C., Mattes, R. and Stoltz, A. 2003. Cloning of a nitrilase gene from the *cyanobacterium Synechocystis* sp. strain PCC6803 and heterologous expression and characterization of the encoded protein. *Appl. Environ. Microbiol.* 69(8): 4359-4366.
  - 14- Horton, D.K., Burgess, P., Rossiter, S. and Kaye, W.E. 2005. Secondary contamination of emergency department personnel from o-chlorobenzylidene malononitrile exposure, 2002. *Ann. Emerg. Med.* 45(6): 655-658.
  - 15- Javed, A. 2001. Chemical weapons and the Iran-Iraq war: A case study in noncompliance. *N. P. R.* 8 (1): 43-58.
  - 16- Kim, O.S., Cho, Y.J., Lee, K., Yoon, S.H., Kim, M. and Na, H. 2012. Introducing EzTaxon-e: a prokaryotic 16S rRNA gene sequence database with phylotypes that represent uncultured species. *Int. J. Syst. Evol. Microbiol.* 62 (3): 716- 721.
  - 17- Leavesley, H.B., Li, L., Prabhakaran, K., Borowitz, J.L. and Isom, G.E. 2008. Interaction of cyanide and nitric oxide with cytochrome oxidase: implications for acute cyanide toxicity. *Toxicol. Sci.* 101 (1): 101-111.
  - 18- Mueller , P., Egorova, K., Vorgias ,C.E., Boutou, E., Trauthwein, H. and Verseck, S. 2006. Cloning, overexpression, and characterization of a thermoactive nitrilase from the hyperthermophilic archaeon *Pyrococcus abyssi*. *Protein. Express. Purif.* 47 (2): 672-681.
  - 19- Okubo, T., Ikeda, S., Kaneko, T., Eda, S., Mitsui, H., Sato, S., and et al. 2009. Nodulation-dependent communities of culturable bacterial endophytes from stems of field-grown soybeans. *Microbes. Environ.*, 24 (3): 253-258.
  - 20- O'Reilly, C. and Turner, P.D. 2003. The nitrilase family of CN hydrolysing enzymes—a comparative study. *J. Appl. Microbiol.* 95 (6): 1161-1174.
  - 21- Pereira, R.A., Graham, D., Rainey, F.A. and Cowan, D.A. 1998. A novel thermostable nitrile hydratase. *Extremophiles*. 2 (3): 347-357.
  - 22- Santoshkumar, M., Anand, S., Nayak, O., Timmanagouda, A. and Karegoudar, B. 2010. A plate method for screening of bacteria capable of degrading aliphatic nitriles. *J. Ind. Microbiol. Biot.* 3(7): 111-115.
  - 23- Schmid, A., Dordick, J.S., Hauer, B., Kiener, A., Wubbolts, M. and Witholt, B. 2001. Industrial biocatalysis today and tomorrow. *Nature* 409 (6817): 258-268.
  - 24- Tamura, K., Dudley, J., Nei, M. and Kumar, S. 2007. MEGA4: Molecular Evolutionary Genetics Analysis (MEGA) software version 4.0. *Mol. Bio. Evol.* 24(8): 1596-99.

- 25- Wang, H., Sun, H. and Wei, D. 2013. Discovery and characterization of a highly efficient enantioselective mandelonitrile hydrolase from *Burkholderia cenocepacia* J2315 by phylogeny-based enzymatic substrate specificity prediction. *BMC biotechnol.* 13(1): 14-25.
- 26- Zhou, Z., Hashimoto, Y. and Kobayashi, M. 2005. Nitrile degradation by *Rhodococcus*: useful microbial metabolism for industrial production. *Actinomycetologica*. 19 (1): 18-26.
- 27- Zhu, D., Mukherjee, C., Yang, Y., Rios, B.E., Gallagher, D.T., Smith, N.N. and Hua, L. 2008. A new nitrilase from *Bradyrhizobium japonicum* USDA 110: Gene cloning, biochemical characterization and substrate specificity. *J. biotechnol.* 133(3): 327-333.

Identification and introducing of an Iranian *Pantoea agglomerans* strain AKH25 by 16S rRNA sequence and investigation of its capacity to malononitrile degradation

Ramezani-pour N., Badoei-Dalfard A., Karami Z. and Namaki-Shoushtari A.H.

Biology Dept., Faculty of Sciences, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, I.R. of Iran

Abstract

Malononitrile, $\text{CH}_2(\text{CN})_2$ is an aliphatic dinitrile, which uses in the production of herbicides, anti-cancer drugs and dyes. In the present study, malononitrile hydrolyzing bacteria screened from sewage with using MM1 media containing 1 % malononitrile. This strain was identified with biochemical and molecular methods. At first, malononitrile hydrolyzing activity of this strain determined with colorimetric method. The isolate AKH25, with high enzyme activity was selected and 16S rRNA gene was amplified and sequenced by PCR method and designed primers. Comparison of 16S rRNA gene of AKH25 (KM229757) with the other deposited 16S rRNA genes in NCBI showed that this strain is *Pantoea agglomerans* from *Enterobacteriaceae* family. In another study, the bacterial growth curve and ammonia liberated in the presence of different malononitrile concentration was considered. Results showed that, the highest malononitrile decomposition value was detected as releasing of 1.48 and 3.33 mM ammonia from 2.0 and 5.0 mM malononitrile, after 21 h of incubation during the stationary phase, respectively. According to this research, the Iranian *Pantoea agglomerans* strain AKH25 can be used as a suitable candidate for removing malononitrile from contaminated environments.

Key words: Isolation, Malononitrile, *pantoea agglomerans*, di-nitrile